

پنجشنبه 22 آذر 1397 - 5 ربیع الثانی 1440 - 13 دسامبر 2018

مهاجرت علمای تهران به ری معروف به "مهاجرت صغری" (1283 ش)

مهاجرت علمای تهران به ری معروف به "مهاجرت صغری" (1283 ش)

در اثر فراگیر شدن ظلم و فساد و فقر و قحطی، در اواخر سلطنت مظفرالدین شاه قاجار، علما که از وضع موجود به شدت رنج می‌بردند، جهت اصلاح اوضاع و فشار به دولت، تصمیم به مهاجرت از تهران به حرم حضرت عبدالعظیم در شهر ری گرفتند. این سفر که در 22 آذر ماه 1284 ش برابر با 16 شوال 1323 صورت گرفت به مهاجرت صغری شهرت یافت و در ابتدا شامل دو هزار نفر بود. پس از چند روز، به تعداد متحصنین افزوده گشت و از ده هزار تن فراتر رفت. وعاظ و خطبا دائماً بر منبر رفته و از استبداد حکومت عین الدوله، صدر اعظم وقت، سخن می‌گفتند و خواستار تشکیل عدالت خانه می‌شدند. مظفرالدین شاه با مشاهده وخامت اوضاع، درصدد حل قضیه برآمد و سرانجام با خواسته آنان که تاسیس عدالتخانه در کلیه شهرهای ایران، اجرای قوانین اسلام در سراسر کشور، عزل موسیونوژ رییس بلژیکی گمرک ایران و نیز عزل علاءالدوله حاکم ظالم تهران، موافقت نمود. این تحصن سرانجام در 22 دی 1284 ش به پایان رسید و با ادامه مبارزه توسط علما و مردم، مظفرالدین شاه مجبور شد فرمان مشروطه را در چهاردهم مرداد ماه 1285 ش امضا کند.

تصویب قانون استخدام کشوری (1301 ش)

تا سال 1301 شمسی مقررات و روش خاصی که حاکم بر امور استخدامی سازمان های دولتی باشد وجود نداشت. انتخاب و انتصابات بدون ضابطه انجام میشد. نخستین بار در سال 1301 شمسی قانون استخدام کشوری در مجلس تصویب شد که قانون مذکور مشتمل بر 5 فصل و 74 ماده بوده اولین سازمانی که طرح طبقه بندی مشاغل را پیاده کرد نفت کشور بود. این قانون به تدریج دچار تغییرات زیادی شد. تحولات قانون استخدام کشوری تحول در قانون سال 1301 در دو دوره صورت گرفت. اول از سال 1301 تا 1320 و دیگری از سال 1320 تا 1340 که در هر دوره تغییرات اساسی روی میزان حقوق و مقرری ها و حقوق بازنشستگی انجام شده و باعث افزایش آن ها شد. تشکیل سازمان امور اداری و استخدامی و تصویب قانون استخدام کشوری در سال 1345، اولین مرحله در اعمال مدیریت صحیح منابع انسانی در بخش دولتی است ادغام سازمان امور اداری و استخدامی و سازمان برنامه و بودجه و تولد سازمان مدیریت و برنامه ریزی در سال 1379، یکی از مهمترین تحولات در این راستا ارزیابی می شود.

درگذشت "خرقی مروزی" ریاضی دان (532ق)

ریاضیدان. از مردم خرق، از توابع مرو، و از دانشمندان علم ریاضی و مولفان مشهور در تاریخ و جغرافیا و ریاضی بود. خرقی در دربار خوارزمشاهیان مقامی بلند داشت و از معدود دانشمندان عصر انحطاط علوم در تمدن اسلامی است. آثار وی: «منتهی الادراک»؛ «التبصره فی علم الهیئه».

درگذشت "گوستاو لوبون" مستشرق و نویسنده معروف فرانسوی (1931م)

گوستاو لوبون، دانشمند متفکر و نویسنده فرانسوی متخصص در تاریخ تمدن اسلامی در سال 1841م در فرانسه به دنیا آمد. وی پس از طی دروس مقدماتی، به تحصیل در رشته پزشکی پرداخت و در این رشته فارغ‌التحصیل شد. دکتر لوبون از پزشکانی بود که به این نکته پی برد که در پیکر انسان نیرویی است که با هر درد و درمانی رابطه مستقیم دارد و شخص را زودتر از هر چیز رنجور می‌سازد و بهتر از هر چیز درمان می‌بخشد. وی دریافت که روح انسان نیرویی است که هم پزشک است و هم بیمار، هم درد است و هم دارو؛ همان چیزی که اگر دردمند شد دیگر داروی پزشکان به درمان آن توانا نیست و نیروی طب در برابر آن، ناتوان خواهد شد. لوبون دانست که پزشک باید بیشتر از راه روان، بیمار را شفا بخشد زیرا انسان در میان جماعت زندگی می‌کند و در پیرامون جامعه رنجور می‌شود و جامعه روان، او را رنجور می‌گرداند. وقتی که روان، بیمار شد، بدن هم بیمار می‌شود. پس پزشک باید روان پزشک هم باشد. از این رو، گوستاو لوبون راه نزدیکی بین روان و پیکر آدمی را پیمود و از کالبد به روح پرداخت و جان و تن را به یک دیگر نزدیک ساخت. وی در این زمینه به بررسی‌های عمیقی درباره روابط آن دو با یک دیگر پرداخت و اساس تحقیقات خود را بر روان‌شناسی قرار داد. با این حال، آن چه گوستاو لوبون را به شهرت رساند، تحقیقات تاریخی و اجتماعی او بود چرا که به بررسی درباره روان‌شناسی اجتماعات مختلف و توسعه و تکامل فرضیه روان‌شناسی اجتماعی علاقه تامی داشت. وی اساس تحقیقات اجتماعی خود را بر روان‌شناسی قرار داد و برای شناختن روحیات ملل مختلف به سیر و سیاحت پرداخت. لوبون هم‌چنین کتاب‌های متعددی در این موضوع نگاشت که مورد استقبال متفکران کشورهای گوناگون، قرار گرفت و به زبان‌های مختلف ترجمه شد. گوستاو لوبون در سیاحت‌های طولانی خود، مجذوب تمدن مشرق زمین شد و درباره آن، بررسی‌های عمیقی به عمل آورد و حاصل آن را در چهار کتاب مشهور خود تحت عنوان تمدن عرب، تمدن هندوستان، تمدن مصری و

تمدن عرب در اندلس انتشار داد. دکتر گوستاو لوبون سرانجام در 13 دسامبر 1931م در نود سالگی در نزدیکی پاریس درگذشت.